

γόνατά του ἐκάμφθησαν καὶ ἔπεσε βαρὺς κατὰ γῆς. Ὁ δρου. Κατακριμνήσαντες ἀκολούθως τὰ τείχη τοῦ προ-
ταγματάρχης ἔσπευσεν ἐπ' αὐτοῦ.

— Εἶναι δυνατὸν, ἐψιθύρισεν ὁ ἀποθνήσκων.

Ὁ Λουτκῶφ ἐπλησίασε τὸ θῦμα του. Ἡ ξηρὰ καὶ κα-
κατηφής αὐτοῦ ὄψις περιεβλήθη ἐκφρασίαν ὤμου καὶ ψυ-
χοῦ οἴκτου. Ἐκλίνε τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τοῦ ταγμα-
τάρχου καὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ ὡς ἔνοχος, ἐπέβη σιωπηλῶς
τοῦ ἵππου του, καὶ διευθύθη εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ
συνταγματάρχου.

Ὁ Λουτκῶφ ὑπέστη τὰς ποινὰς τοῦ ἐγκλήματός του
Ἡ Μαρία ζεῖ ἀκόμη.

[Ἐρανίσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Σ. Θ.]

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΗΓΗΣΙΣ

ΑΛΩΞΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΚΥΜΩΝ.

Βεβαρμένοι οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας,
τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Ἡρώδου ὑπέμενον,
ἐπανεστάτησαν 66 ἔτος Μ. Χ. — Ἄλλ' αἱ ἐπαναστα-
τημένοι πόλεις ἐκυριεύθησαν ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τῶν
Ῥωμαίων, καὶ Τίτος ὁ υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Οὐρσπε-
σιανοῦ ἐπολιόρησε τὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἡ δυστυχὴς αὕτη πόλις ἦτο παραδεδομένη εἰς φα-
τρίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔπαυον συνάπτουσαι μάχας, ὧν τὸ
ἀποτέλεσμα ἦτον ἡ ἐξασθένησις τῶν δυνάμεων τῆς καὶ
ἡ ἐξάντησις τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ
βοηθημάτων.

Ὁ Τίτος πρὶν ἀρχίσῃ τὴν προσβολὴν, ἐπεμψε τὸν συ-
νοδεύοντα αὐτὸν κατὰ τὴν πολιορκίαν ταύτην Ἱστορικὸν
Ἰωσήφ, διὰ νὰ παρωτρύνῃ τοὺς πατριώτας του, νὰ μὴν
ἐξακολουθήσωσι ματαίαν ἀντίστασιν, ἀλλ' οἱ ἀκούσαντες
αὐτὸν ἀπεκρίθησαν δι' ὕβρεων καὶ ἀρῶν καὶ διὰ βροχῆς
λίθων, οἱ ὅποιοι ἐπλήγωσαν τὸν παρὰ τὸ πλευρόν του
ἰστάμενον σύντροφόν του. Τότε οἱ Ῥωμαῖοι ἤρχισαν ἐ-
κτελοῦντες τὰς ἀναγκαίας ἐργασίας, ὅπως φθάσωσιν εἰς
τὸ πρῶτον τῆς ὑπερασπίσεως τείχος. Αἱ μηχαναὶ αὐτῶν
ἀνοίχασαι ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀμυντικοῦ τείχους ῥῆγμα, ὅπερ
διέσπασαν καθολοκληρίαν τὴν 3ην Μαΐου, καὶ ἔγιναν
κύριον ὄλου τοῦ βροσίου μέρους, μέχρι τῆς καλῶδης Κε-

αστείου Βεζέθαι, ἐστρατοπέδευσαν ἐπὶ τινος θέσεως κα-
λουμένης, τὸ πεδίον τῶν Ἀσυρίων, ἔχοντες ἐνώπιόν των
τὸ τείχος τὸ διαχωρίζον τὸ προάστειον ἐκ τῆς νέας πό-
λεως. Ἄλλ' ἐν διαστήματι πέντε ἡμερῶν ἀνοίξαντες καὶ
ἐπ' αὐτοῦ ῥῆγμα, κατάρθωσαν νὰ καταλάβωσι καὶ τὴν
δευτέραν αὐτὴν ζώνην, καὶ νὰ κυριεύσωσι καὶ αὐτὴν τὴν
νέαν πόλιν, παραδοθεῖσαν μετὰ τριῶν ἡμερῶν ἐπανειλημ-
μένας ἐφόδους. Μετὰ τὰς καταλήψεις τῶν θέσεων αὐτῶν
εὐρέθησαν κάτωθεν τῶν φρουρίων α Ἀγτωνία β, προτει-
χειμένου ὑπὸ τεσσάρων πύργων.

Ὁ Τίτος βλέπων ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν
ἐξέφυγον τῆς πόλεως πρὸς συζήτησιν χάριτων καὶ ἄλ-
λων ἀναγκαίων εὐρισκομένων ἐκτὸς τῶν τειχῶν, διέταξε
σῶμα τι ἵππικόν νὰ ἐνεδρεύῃ καὶ συλλαμβάνῃ τοὺς ἐξερ-
χομένους. Οἱ ἵππεις οὗτοι συνέλαβον πολλοὺς ἐξ αὐτῶν,
οὐχὶ καὶ ἄνευ συμπλοκῆς, διότι οἱ ἐξερχόμενοι δὲν ἐτόλ-
μουν νὰ παραδοθῶσιν ἄνευ μάχης, φοβούμενοι μήπως ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ μανιώδεις συμπολίται των, χύ-
σωσιν ὄλην των τὴν λύσαν ἐπὶ τῶν ἐντὸς τῶν τειχῶν
συζύγων καὶ τέκνων των.

Ὁ Ῥωμαῖος στρατηγὸς ἐσταύρωνε ἀδιακρίτως πάντας
τοὺς μετὰ τὰ ὄπλα εἰς χεῖρας συλλαμβανόμενους, καὶ καθ'
ἐκαστὴν ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους ἐθυσίαζεν. Ἐπιβίων
ὅτι ἡ θεὰ τοιούτων τιμωρίων θὰ ἐφόβιζε τοὺς πολιορ-
κούμενους, διότι τὸ μῖσος καὶ ἡ ὀργὴ τῶν Ῥωμαίων
στρατιωτῶν, ἦτον τοιαύτη, ὥστε οἱ συλλαμβανόμενοι ὑ-
πέπερον πᾶν ὅ,τι δύναται τις νὰ περιμεινῇ ἀπὸ τὴν κτη-
νώδη ἀσθένειαν τῶν ὑπὸ τῆς ὀργῆς τετυφλωμένων στρα-
τιωτῶν.

Τοσαύτη δὲ ἦτον ἡ πληθὺς τῶν σταυρονομένων, ὥστε
μόλις ἠδύναντο νὰ ἐπαρκέσωσιν πρὸς κατασκευὴν σταυ-
ρῶν καὶ πρὸς ἀνεύρεσιν θέσεων, διὰ νὰ τοὺς στήνωσιν
οἱ στρατιῶται πρὸς ἐμπαιγμὸν ἐκάροφιναν τοὺς σταυρο-
νομένους κατὰ διαφόρους τρόπους, ἀλλ' οἱ ἐπαναστάται
καθίσταντο μανιωδέστεροι ἐπὶ τῇ θεᾷ τοιούτων ὀμωτή-
των καὶ σὺραντες ἐπὶ τῶν τειχῶν των φίλους καὶ συγ-
γενεῖς τῶν θυμῶτων, ἐδείκνυσον πόσον ἦτον λυσιτελεῖς
παραδιδόμενοι εἰς τοὺς Ῥωμαίους.

Ὁ Τίτος διὰ νὰ καταστήσῃ στενωτέρον τὸν ἀπεκλει-
σμένον, ἀπεφάσισε νὰ ὑψώσῃ περὶ τῶν Ἱεροσολύμων ἐπι-
τείχισμα 39 σταδίων (8 χιλιομέτρων περίπου) περιφε-
ρείας. Τρεῖς ἡμέραι ἐπῆρξεν πρὸς κατασκευὴν του. Οἱ

Ἰουδαῖοι βλέποντες τότε ἑαυτοὺς περικλεισμένους πανταχόθεν, ἤρχισαν ν' ἀπελπίζωνται περὶ τῆς σωτηρίας των.

Τὴν 17 Ἰουλίου, ἡμέραν τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἐπιτειγίσματος, ἡ ἀδιάκοπος τῶν θυμάτων θυσία ἐπαυσε διότι δὲν εὗρισκοντο πλέον θύματα. Ὁ Τίτος ἐδοκίμασεν ἔτι ἀπαξ νὰ κάμψῃ τοὺς πολιορκουμένους, προτείων αὐτοῖς διὰ τοῦ Ἰωσήφ νέας εἰρήνης προτάσεις. Ἀποποιηθέντες ὅμως ν' ἀκούσωσι τὸν Ἰωσήφ, ἐδοκίμασεν αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ ἐμνηλίσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐξώρισεν νὰ παύθωσι πρὶν προσβάλλῃ τὸν Ναὸν. Τῶν προτροπῶν του θάντων ματαίων, ἐκυρίευσεν δὴν ἐξωτερικὰ τοῦ Ναοῦ ἡ ἀπερ τὸν ἀπέκλειον ἀπὸ δυσμᾶς καὶ βορρᾶ. Τότε μὲν τοιαύτην ἐποίησεν ἄσπαστον τοὺς πολιορκημένους, ὥστε μὴ μὲν τῶν θυμάτων των ἦτον ἀνυπολόγιστος.

Ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ὑποψίᾳ τροφῆς ἐν τινι οἰκίᾳ ἐγένετο ἡ γυνὴ, καὶ τὰ πλέον ἀγαπητὰ πρόσωπα ἤρχοντο μεταβιβάτων εἰς χεῖρας διὰ τὴν ἐλαχίστην τροφήν· οἱ κλέπτειν πρὸς ἑαυτοὺς ὡς λυσάλλοι κῆνες καὶ μὲ χάνοντα στόματα ἐκτύπον τὰς θύρας καὶ εἰσῆρχοντο εἰς τὰς ἰδίας οἰκίας δις καὶ τρίς ἐν διαστήματι μιᾶς ὥρας· τὰ πάντα ἔθετον εἰς τὰ ὑπὸ τῆς πείνης χάσκοντα στόματά των, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ εἶδη, ἀπερ καὶ τὰ θρωμερότερα ζῶα θ' ἀπερίρητον, τὰ κατεβρώχθιζον. Δὲν ἄφησαν οὔτε τὰς ζώνας των, οὔτε τὰ λωρία τῶν ἀσπίδων των. Ἐβρωγαν τὰ λείψανα σεσηπῶτων χάρτων καὶ ἐσύναιζον καὶ τὰ ἐλάχιστα αὐτῶν τεμάχια, τὰ ὅποια κατὰ μετρίαν ποσότητος ἐπωλοῦντο ἀντὶ τεσσάρων ἀττικῶν δραχμῶν.

Γυνὴ τις ὀνομαζομένη Μαρία θυγάτηρ τοῦ Ἐλιαζάρ, διαπρέπουσα διὰ τὸν πλοῦτον καὶ γέννησιν της, εὐεθέη μετὰ τῶν ἄλλων ἐντὸς τῆς πόλεως. Οἱ ἐπαναστάται ἀφῆρσαν ἀπὸ αὐτὴν πᾶν, ὅτι πολύτιμον εἶχεν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν καθημερινὴν τροφήν της· παρωρισθεῖσα ἀπὸ τῆς θλίψεως, τοὺς ὑβρίζει καὶ τοὺς κατηράτα καὶ ἔπραττε πᾶν ὅτι ἠδύνατο διὰ νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ τὴν φονεύσωσι. Πιεζομένη δὲ ὑπὸ τῆς ἀπελπίσεως, λαμβάνει τὸ τέκνον της, τὸ ὅποιον ἔτρεφε διὰ τοῦ γαλακτοῦ της, καὶ παρατηροῦσα αὐτὸ μὲ παραπόρους ὀφθαλμούς, λέγει. « Δύστηνον τέκνον, πρὸς τί νὰ σὲ φυλάττω ; διὰ νὰ ἀποθάνῃς τῆς πείνης ; ἢ διὰ νὰ γίνῃς αἰχμάλωτον τῶν Ῥωμαίων ; ἢ νὰ πέθῃς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀλλῶν αὐτῶν ἐπικρατατῶν, ὄντων καὶ αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων χειροπέδων ; » Τὸ φονεύει, τὸ ψήνει, τρώγει ἐξ αὐτοῦ τὸ ἡμίμυ καὶ κρύπτει τὸ ὑπόλοιπον. Πάραυτα οἱ ἐπαναστά-

ται τρέχουσιν ἐκλυσθέντες ἐκ τῆς δαμῆς τοῦ κράτους, καὶ σφραγίζοντες τὰ ξίφη ἠπέλθον τὴν γυναικίαν, ὅτι θὰ ἐσφράξωσι πάραυτα, ἐὰν δὲν ἐδείκνυσεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἐφῆμενον κρέας. — Σὰς ἐφύλαξεν ἐξ αὐτοῦ ἐν καλῶν τεμαχίων, λέγει ἡ γυνὴ, καὶ εἰδείξεν εἰς αὐτοὺς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ παιδὸς της. Οὗτοι καταλειφθέντες ὑπὸ φρίκης, ἐβρίων ἀκίνητοι καὶ ἐκτὸς ἑαυτῶν. Ἡ δὲ γυνὴ ἐξηκολούθησε λέγουσα. « Εἶναι τὸ τέκνον μου Ἐγὼ τὸ ἐφόνευσά· δὲναςθε κάλλιστα νὰ φάγητε ἐξ αὐτοῦ, ὕστερον ἀπὸ ἐμεῖς. Δὲν εἶθε τρυφερώτεροι γυναικὸς, οὔτε πλέον εὐάλοστοι μητρός. »

Οἱ ἐπαναστάται ἐκπληκτοὶ καὶ τρέμοντες ἐξῆλθον τῆς πόλεως, καὶ ἡ πόλις τοιαύτου ἀνοσιουργήματος διέδοθη πάραυτα καθ' ὅλην τὴν πόλιν. Ἐκαστος ἐφρίκασε, ὡς νὰ ἔπραξε αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸ ἀνοσιούργημα, καὶ ἐξήλωσεν ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶχον ἀποθάνει πρὶν εἰδῶσιν τοιαύτην συμφορὰν. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐδυσκολεύοντο νὰ τὸ πιστεύσωσιν. Ὁ Τίτος διεμαρτύρετο, ὅτι αὐτοὶ ἤθελον τὸν πόλεμον καὶ ἀποποιήθησαν τὴν εἰρήνην, ἣν τοὺς προσέφερε. Τοιουτοτρόπως ἐξεπληρώθη ἡ ἀπειλή, ἣν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Μωϋσέως ἔκαμεν εἰς τὸν λαόν του· καὶ ἡ ἰδίαιτέρα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ προφητεία πρὸς τὰς γυναῖκας τῆς Ἱερουσαλὴμ.

Ὁ Τίτος καὶ οἱ στρατηγοὶ του ἤθελον νὰ διαφυλάξωσι τὸν Ναὸν τοῦ Σολομώντος, ἀλλὰ Ῥωμαῖος τις στρατιώτης παρακούσας τὴν δικταγὴν καὶ ὠθηθεὶς ὡς ὑπὸ υπερφυσικῆς δυνάμεως, λαμβάνει ἀγκυμμένον δαυλὸν καὶ ὑψωθείς ὑπ' ἄλλου τινὸς στρατηγικοῦ, βλέπει αὐτὸν εἰς ἐν τῶν πρὸς βορρᾶν τοῦ Ναοῦ κεχυρωμένων παραθύρων. Τὸ πῦρ πάραυτα ἐκρήγνυται. Ὁ Τίτος τρέχει αὐτοπρὸς ὡπως ἐκεῖ, ἀλλ' ἡ ταραχὴ εἶναι τοιαύτη, ὥστε δὲν κητορθώνει νὰ ὑσάκουσθῃ. Τὸ πῦρ εἰσχωρεῖ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Ναοῦ καὶ τὸν ἀποτεφρώνει, καίτοι μεγάλα ὑπὸ τοῦ Τίτου κατεβλήθησαν προσπάθειαι πρὸς κατάρθεισιν τοῦ πυρός. Τοιουτοτρόπως ἐξεπληρώθη ἡ προφητεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν θὰ μείνῃ λίθος ἐπὶ λίθου. Ὁ δευτερός οὗτος Ναὸς ἐκάει τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ ἰδίου μηνός, καθ' ἣν καὶ ὁ πρῶτος ἐκάει ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος. Πάντες οἱ ἐν τῷ Ναῷ εὐρεθέντες κατεσφάγησαν ἀνευ διακρίσεως ἡλικίας, φύλου καὶ καταστάσεως τῶν θυσιαστήριον περιεκυκλωτο ὑπὸ συσσωρευμένων πτωμάτων, τὸ δὲ ἔδαφος δὲν ἐφαίνετο διότι ἦτον κεκαλυμμένον ὑπὸ πτωμάτων καὶ αἱμάτων. Ἰπελόγησαν καὶ

κατά την πολιορκίαν ταύτην φονευθέντας και ἀποθανόντας εἰς 1, 100,000 και εἰς 97, 000 τούς πωληθέντας, ὅς δυσκόλως ἠγθράζον.

ΛΥΜΒΟΛΟΓΙΑ

Η ΕΝ ΠΥΛΩ ΝΑΥΜΑΧΙΑ.

Ὁ στρατηγός σιρ Κοδριγκτών, καθ' ἣν ἐσχάτως ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν, ἀποδέχεται ὅτι ὁ Ἰβραῆμ πασᾶς ἐκ προμελέτης προεκάλεσε τὴν παρὰ τὴν Πύλον ναυμαχίαν, ὅπου ἦν ναύαρχος τῶν ἠνωμένων στόλων ὁ ἀξιωτάτος αὐτοῦ πατήρ. Ὁ Ἰβραῆμ πασᾶς διέπραξε πολλὰς ἀμαρτίας, ἀλλ' οὐχὶ ταύτην. Μάρτυς ἐγὼ τῶν τότε γενομένων αὐτόπτης δύναμι νὰ τὸ ἀφηγηθῶ ὧδε. Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 1827, ἀφ' οὗ οἱ συμμαχικοὶ στόλοι Ἀγγλίας, Γαλλίας και Ρωσσίας ἐπιτήρησαν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸν στόλον τὸν ὀθωμανικὸν ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Πύλου, συνυπεγράφη γενικὴ ἀνακωχὴ εἰκοσαήμερος. Οἱ σύμμαχοι διεσκεδάσθησαν καταλιπόντες ἐν ἡ δύο πλοίαρῖα πρὸς ἐπιτήρησιν. Τὸ πλοῖον α Ταλβότ ἔειχε πλεῖσθαι εἰς Ζάκυνθον ἵνα παραλάβῃ ὕδωρ. Μετὰ τὴν δυσχερῆ ἐργασίαν μιᾶς ὀλοκλήρου ἡμέρας ἐξῆυπνισεν ἡμᾶς πρωίμως ἐν τῇ νυκτὶ ἡ τοῦ ναυάρχου προσταγὴ καθ' ἣν ὠφείλομεν παραχρῆμα νὰ ἐνωθῶμεν μετ' αὐτοῦ και ἀντιστῶμεν τοῖς Τούρκοις, οἵτινες, ἀθετήσαντες ἤδη τὴν ἀνακωχὴν, εἶχον ἐκπλεύσει μετὰ πολλῆς δυνάμεως εἰς Πάτρας. Μετ' ὀλίγα λεπτά ἐκινήθημεν και ἐβρέθημεν ἐγγυς τῶν πολεμικῶν πλοίων· οἱ πολεμικοὶ φανοὶ ἐφεγγον· στίφη δὲ πολλὰ ἕσταντο πλησίον τῶν πυροβόλων. Ἄμυ τῇ ἡῶ ἐμφανισθεῖσαι ὁ ἐχθρὸς ἐφάνη δύο μίλια ἀφ' ἡμῶν πορευόμενος εἰς μίαν μόνην γραμμὴν, και ἔχων τὸν ἥμισυ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, ἐν ᾧ ἡμεῖς εἶχουμεν μόνην τὴν α' Ἀσία ν μετὰ 80 πυροβόλων, τὴν φρεγάταν α Δαρμούθ μετὰ 42, τὸ α Ταλβότ μετὰ 28 και τὸ ἐρίκιον α Φιλομήλαν μετὰ 10 πυροβόλων. Λαβὼν τὸ εὐτύχημα νὰ προβιβασθῶ και ἀναπληρώσω ἕτερον ἐν τῷ α Ταλβότ, εἶδον και ἡκουσα ὅσα ἠδύνατο νὰ καταθῆξωσι παῖδα 14 ἐτῶν, παρετήρησα δὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον θέαμα τῆς α ὑπερφανείας, τῆς πομπῆς και τῆς περιστάσεως ἐνδόξου πολέμου, εἶν οὐδεὶς ἴσως δύναται ἡ ἐπιθυμῆ νὰ παρατηρήσῃ ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἡμέραις τῶν πλοίων τῶν θωρηκτῶν. Λαμπροτάτη ἀνέτελλεν ἡ ἡὸς εἰς τὰ ἀνατολικά ἐκεῖνα πελάγη. Ὁ ἥλιος μόλις εἶχε διαυγάσει τὸν

κυανὸν ἐρίζοντα ὅποτε τὸ ἡμέτερον σημαιοφόρον πλοῖον, ἡ α' Ἀσία, ἐπελαγοδρόμει πλησιέσιον και ἔτοιμον εἰς ἀγῶνα. Ὅτε τὸ σημαιοφόρον ἦλθεν ἐντὸς δύο γιγάρων ἀπόστασιν, ἕκαστον πλοῖον, ἠλάττωσε τὴν ταχύτητα αὐτοῦ, αἴφνης δὲ εἶδομεν τὸν ναύαρχον παρὰ τὴν πρυμναν, ὅπου και ἐστράφησαν ἀπάντων οἱ ὀφθαλμοί. Ἰψηλὸς ἦτον ὁ ἀνὴρ και ὠραῖος, ἔχων λεπτότατα ἔχη Ρωμαίου, γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς και χρυσοχρουν τρίχα· ἡ γλυκεῖα αὖρα και ὁ ἀνατέλλων ἥλιος ἀπέδειξαν τὴν ὄψιν αὐτοῦ ἔτη θυμηδεστέραν. Τοιαύτην εἰκόνα μεγαλοπρεπῆ οὐδέποτε πλεον εἶδον ἐν τῇ ζωῇ μου. Ὁ ναύαρχος δεῖξας τὰ τουρκικὰ πλοῖα εἶπε μεγαλοφώνως ἐν μέσῳ βραθείας σιγῆς, ὑπὸ τοῦ ἡχοῦ τῶν κυμάτων μόνον, διακοπτομένης: α πλοίαρχε Σπένσερ, κατὰβα πρὸς τὸν τουρκικὸν ναύαρχον εἰπέ αὐτῷ· ὅτι ἐὰν μὴ ἐπιστρέψῃ ἡμέσως εἰς Πύλον, θὰ τὸν καταβυθίσω, ἐὰν δύναμαι. Ἐπειδὴ οἱ λόγοι οὗτοι ἦσαν ἄγγελος θανάτου εἰς πλείστους ἡμῶν, τὸ σερνὸν και ἐπίσημον τῆς στιγμῆς δὲν ἠδύνατο νὰ καταστῆ ἐπιμοθητότερον. Ὁ σιρ Ἐδουάρδος διέκοψε τοὺς λόγους του, πρὶν προσθῆ τὸ ἐὰν δύναμαι, ἐξηνεγκε δὲ τὴν φράσιν ταύτην μεγαλοφώνεστερον, ἵνα ἀφῆλῃ πᾶσαν αὐχῆσιν ἐκ τοῦ λοιποῦ τῆς διμιλίας του, ἥτις ἀπεδείχθη οὕτω πένθιμος ἔκφρασις ἐπιβλητικοῦ και ἀπαραιτήτου καθήκοντος εἰς ὀμὴν ἡ πειθαρχία ἐκόλωσε ἡμᾶς νὰ ἐπευφημήσωμεν. Ἄμυ ἐλῆξε λαλῶν ὁ σιρ Ἐδουάρδος, και ὁ λόρδος Σπένσερ ἠκούσθη ἀποκρινόμενος· ναι, ναι, σιρ. Τὸ α Ταλβότ ἐ ἐφόρσε τὴν περιεφραλαίαν του, κατεπλεύσαμεν δὲ πρὸς τὸν τουρκικὸν ναύαρχον, οὗ τινος ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν ὠραίων γαλλοπληκτων πλοίων του ἐξετείνετο πολὺ, και εἶχεν ἐν τῷ μέσῳ τὴν ναυαρχίδα του. Μόνος ὁ διερμηνεύς τοῦ πλοίου ἐλάλει τουρκιστὶ μόνος οὗτος ἔσχεν, ἢ ἴσως οὐχὶ ἀρκούντως ἐξετίμα εὐάρεστον ἐντολὴν νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ πολέμιον πρόσταγμα τοῦ σιρ Ἐδουάρδου, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἰστάμεθα παρὰ τοῖς πυροβάλοις ἔτοιμοι νὰ ἀπαντήσωμεν πρὸς τὸ πῦρ ἐκείνου. Ἐπὶ τινὰ λεπτά ἠγνοοῦμεν ἂν θὰ μᾶς προσέβαλλεν ἡ ἂν θὰ ὑπήκουσιν. Ὁ διερμηνεύς, μεταχειριζόμενος τὴν λαλοῦσαν σάλπιγγα ἐπανάλαβε πολλὰκις τὴν προσταγὴν, ἡκουσε δὲ τελευταῖον ὅτι ὁ τουρκικὸς ναύαρχος θὰ ἤλλασε ὀδὸν και θὰ ἐπανήρχετο εἰς Πύλον. Λαθὼν ταῦτα ὁ ναύαρχος ἐτηλεγράφησε ἡμῖν τὴν φαιδροτάτην παραγγέλιαν α Ταλβότ, ἐπιτήρησον τὸν τουρκικὸν στόλον και φρόντισον νὰ τὸν ἴδῃς πλεοντα